

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ



« Οὐκ ἀρνησόμεθ' σε ...

Ψιλή Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φέλλ. 569

Ἔτος ΚΔ΄.

1 Ἰουλίου 1969 (Π.Ο.Η.)

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Τηλ. 628.280

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθῆναι Τ. 147

Ἡ ὀρθόδοξος συνείδησις

Σύγχυσις ἰδεῶν ἐπικρατεῖ εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἔχασαν τὸν προσανατολισμὸν των. Τὸ αὐτὸ δυστυχῶς συμβαίνει καὶ εἰς τὸν ἱερὸν χῶρον τῆς ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τὰ καινὰ περὶ «Οἰκουμενισμοῦ» κηρύγματα καὶ αἱ φιλενωτικαὶ ὠρισμένων Ὁρθόδοξων ἱεραρχῶν προσπάθειαι δημιουργοῦν κρίσιν εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἀστηρίκτων.

Μὴ ὑπαρχούσης δὲ ὑγιоῦς ἀντιδράσεως πρὸς τοὺς «καταγγελεῖς τῶν καινῶν δαιμονίων» ἐκ μέρους τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραρχίας, ἀποθρασύνονται οὗτοι καὶ ἀλματωδῶς προχωροῦν πρὸς τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν σκοπῶν των.

Ἡ κατάστασις εἶναι ὄντως σοβαρά· οὐχὶ ὁμως καὶ ἀπελπιστικὴ διὰ τοὺς ἔχοντας «νοῦν Χριστοῦ». Διότι ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου τῶν Δυνάμεων, τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς ἀκαταλύτου Ἐκκλησίας Του, ἤχει πάντοτε ζωηρῶς εἰς τὰς ἀκοὰς «τῶν ἐχόντων ὦτα ἀκούειν»: «Μὴ ταρассέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ δει-

λειάτω... Θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάν. ΙΔ' 27 καὶ ΙΣΤ' 33).

Πάντες ὅμως οἱ τὴν Ἀγίαν Καθολικὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ταραττοντες διὰ τῶν αὐθαιρέτων ἐνεργειῶν των «κατὰ τὴν ματαιότητα τοῦ νοὸς αὐτῶν» (Ἐφεσ, Δ' 15) πρέπει νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἐνεργοῦν, κατὰ κοινὴν ἔκφρασιν, «χωρὶς τὸν ξενοδόχον» καὶ «ξενοδόχος» ἐν προκειμένῳ εἶναι «ἡ Ὁρθόδοξος συνείδησις» τοῦ εὐσεβοῦς κλήρου καὶ λαοῦ, ὁ ἀγρυπνῶν αὐτὸς θεματοφύλαξ τῆς αἵματοποτίστου Ἱερᾶς Παράκαταθήκης τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως. Τί δέ ἐστι «Ὁρθόδοξος συνείδησις»; Κατὰ τὸν ἐπιστημονικὸν περὶ «ἠθικῆς συνειδήσεως» ὀρισμὸν εἶναι: «Τὸ θεῖον ἔνστικτον, ἡ ἀθάνατος καὶ οὐρανία φωνή, ἥτις εἶναι ὁ φωτεινὸς ὁδηγὸς ἐνὸς ἐλευθέρου περιορισμένου ὄντος, τοῦ ἀνθρώπου, **Η ΑΛΛΑΘΑΣΤΟΣ ΔΥΝΑΜΙΣ** τῆς κρίσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ἥτις ἐξυψώνει τὸν ἄνθρωπον

υπεράνω τῶν ζώων καὶ τὸν ἐξομοίανει πρὸς τὸν Θεόν». Ἡ τοιαύτη δὲ δύναμις εἶναι ἔμφυτος εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἡ μεγίστη δὲ καὶ ἀνεκτίμητος αὕτη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον εἶναι μὲν **Καθολικὴ**, ἀλλὰ προσιτὴ μόνον εἰς τοὺς «καθαροὺς τῇ καρδίᾳ», ἀνεξαρτήτως τῆς κατὰ κόσμον μορφώσεώς των. Διότι ἡ ἐξωτερικὴ μόρφωσις οὐδὲν συνεισφέρει εἰς τὴν κατανόησιν τῆς Ὁρθῆς Πίστεως, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ θεοκήρυκος Παύλου «πίστις ἐστὶ ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Ἑβρ. ΙΑ' 1). Ἐλεγχος δὲ διὰ τῶν σωματικῶν αἰσθητηρίων καὶ τῆς συνήθους λογικῆς εἰς «τὰ ἐλπιζόμενα καὶ οὐ βλεπόμενα» εἶναι ἀδύνατος. Κατὰ ταῦτα, «ἡ Ὁρθόδοξος συνείδησις» εἶναι ἐνόρασις ψυχικὴ, τῶν ἐχόντων «καθαράν τὴν καρδίαν». Ὅπως δὲ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς σωματικῆς ὁράσεως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι ὀφθαλμιάτρος ὁ ἔχων ὑγιεῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπῃ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι Θεολόγος ὁ ἔχων «καθαράν τὴν καρδίαν» διὰ νὰ διακρίνῃ τὸ ψεῦδος ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν, τὴν κακοδοξίαν ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν, κατὰ τὸν ὡς ἄνω ἐκτεθέντα ὀρισμὸν.

Τὸ σύνολον δὲ τῶν ἐχόντων «τὴν Ὁρθόδοξον συνείδησιν» εἰς ἐκάστην γενεάν, ἀποτελεῖ τὴν κραταιάν κατὰ τῆς πλάνης «παράταξιν τῶν θεηγόρων ὀπλιτῶν» τῆς στρατευομένης ἐπὶ τῆς γῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ τοιοῦτοι εἶναι γνωστοὶ μόνον εἰς τὸν Θεόν, ἀπὸ τὸν Ὅποιον καὶ κατευθύνονται εἰς πάντα, ἀναφαινόμενοι μόνον, ὅταν ἡ πίστις κινδυνεύῃ.

Εἶναι δὲ ἐξόχως χαρακτηριστικὸν τὸ ὅτι καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς Συνόδου τινὸς ὡς Οἰκουμενικῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐξ αὐτῶν ἀποδοχῆς τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Διότι πολλοὶ Σύνοδοι διεξεδίκησαν τὸν τίτλον τῆς «Οἰκουμενικῆς» ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις των δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταὶ ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως τοῦ ἐκάστοτε εὐσεβοῦς κλήρου καὶ λαοῦ, ἐχαρακτηρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἱστορίας ὡς ληστρικά.

Τοιαύτη π.χ. ἐχαρακτηρίσθη ἡ ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα κατὰ τὸ 449, ἐν συνεδριάσει τινὶ τῆς ὁποίας ἐκακοποιήθη καὶ ἐφονεύθη

ὁ Ἅγιος Πατριάρχης Κων)πόλεως Φλαβιανός, ἡ κατὰ τὸ 754 συγκροτηθεῖσα ἐν Κων)πόλει ὑπὸ τοῦ Εἰκονομάχου Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου ἐκ 338 Ἐπισκόπων κ. ἄ.

Ἐπαναλαμβάνεται εἰς ὅλας τὰς κρίσεις διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν περιστάσεις ὅ,τι συνέβη μὲ τοὺς τρεῖς ἁγίους Παῖδας τοὺς ἐν Βαβυλῶνι. Συνήθροισε τότε ὁ Διάβολος διὰ τοῦ Ναβουγοδονόσορος τὸ πάνδημον ἐκεῖνο θέατρον, μετεχειρίσθη τὴν μουσικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπταπλασίως ἐκκαθείσαν κάμινον, διὰ νὰ χαυνώσῃ καὶ νὰ ἐκφοβίσῃ τοὺς «τρεῖς» μόνον ἐκπροσώπους τῆς Εὐσεβείας, —διότι πάντες, κατὰ τὰ ἱερὰ λόγια, πίπτοντες προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καὶ λαὸς τῶν Ἰουδαίων,—ἀλλ' ἀπέτυχεν οἰκτρῶς.

Διότι πυρπολούμενοι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ἥρωικοὶ Νεανῖαι, ὠμολόγησαν τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἀπτόητοι, μὲ ἀκλόνητον τὴν ἀπόφασιν, μᾶλλον νὰ ἀποθάνουν, παρὰ νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὸ «δόγμα» τοῦ Τυράννου. Καὶ ὁ Παντοκράτωρ Θεὸς τοὺς ἐθαυμάστωσε, κατασχύνας τὸν Διάβολον καὶ τὸν ἀλαζόνα τύραννον. Τοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα ψάλλων ὁ ἱερὸς Κοσμῶς γράφει: «Ἰταμῶ θυμῶ τε καὶ πυρί, Θεῖος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσειζε, τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, Θεοπνεύστῳ λογικῇ τῇ τῶν ὁσίων τριφθόγγῳ λύρᾳ ἀντιφθεγγόμενος μουσικαῖς ὁργάνοις...»

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος» ψάλλομεν καὶ ἡμεῖς ἐνθουσιῶντες μετὰ τοῦ Προφητάνακτος. Τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡ «ὑπέροπλος Δύναμις» παραμένει πάντοτε ἡ αὐτή, τελειομένη ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἐκάστοτε εὐσεβῶν δούλων Του, ὅσοιδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι οὗτοι.

Ἡ Ἁγία Γραφή, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία βρίθει τοιούτων θαυμαστῶν παραδειγμάτων.

Οἱ φύλακες τῆς Ὁρθοδοξίας γρηγοροῦν. Παρακολουθοῦν μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰ κατὰ τῆς Ὁρθοδοξίας τεκταινόμενα. Δὲν ὑ-

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΙ - ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Διαμαρτυρήματα έντονος και διαφεύδμεν εν αναγκάσει τας ψευδολογίας του Δωρόθεου Τσακού εις το ότι υστος είναι Παλασημερολογίτης Κληρικός και ότι λειτουργεί εις ναούς Παλασημερολογιτών και τελεί μυστήρια. Πάντα ταύτα είναι άσυστολα φεύδη, διότι σόδεποτε υπήρξε Παλασημερολογίτης σόδε εις ναούς και πιστούς ήμων έτέλεσε μυστήρια.

Ο Δωρόθεος Τσακός (κατά κόσμον Ιωάννης) ήτο κληρικός της κρατούσης Εκκλησίας και υπηρέτει εν αυτή επί πολλά έτη και ύπ' αυτής καθηρέθη.

Ουδελίαν λοιπόν, σχέςιν και έλαφην είχε ή έχει ό έν λόγω Κληρικός με την Εκκλησίαν ήμων των Παλασημερολογιτών.

Παρακαλούμεν να διαφρευσθή ή δημοσίευσις ήμων εις την ίδιαν στήλην της έφημερίδας σας και με τά ίδια στοιχεία δυνάμει του περί Τύπου νόμου προς αποκατάστασιν της αληθείας και τιατωποίησης της τρωθείσης ήμων ύπολήψεως.

Ο Αρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ελλάδος
Αδξέντιος

Οί Παλασημερολογίται δι' έγγραφον των προς την «Βραδυνήν» διαμαρτύρονται διά την ύπ' αριθ. 3107/69 έγγκλίον του ύπουργείου Παιδείας, διότι, ως αναφέρουν, δι' αυτής λαμβάνονται άδεια και άνελεύθερα μέτρα έναντίον των. Συγκεκριμένως αναφέρεται ότι ζητείται το σφράγισμα των ιερών ναών των Παλασημερολογιτών και ό διωγμός των κληρικών των.

Βραδυνή 20 Ιουνίου 1969

**

Δέν είναι Παλασημερολογίτης κληρικός και δέν έχει τελέσει μυστήρια σέ ναούς παλασημερολογιτών τονίζει σέ ανακοίνωσι διαμαρτυρίας του ό Αρχιεπίσκοπος Γνησίον Όρθοδόξων Χριστιανών για τον Δωρόθεον Τσακόν, τον ψευδομητροπολίτη που συνέληφθη. Ο Τσακός, αναφέρεται στην ανακοίνωσιν, ήτο κληρικός της Κρατούσης Εκκλησίας και υπηρέτησε σ' αυτήν επί πολλά έτη.

«Απογευματινή» Δευτέρα 23 Ιουνίου 1969

Είς ανακοίνωσιν της Εκκλησίας Γνησίον Όρθο-

πολογίζονται ίσως από τους σημερινούς «ρή ξικελεύθους». ΆΛΛ' όταν έπιστῇ ή κρίσιμος στιγμή, «ό κατοικών έν ούρανοίς» θά συντρίψη τους έχθρους Αύτου «ώς σκεύη κεραμέως». Διότι είναι γεγραμμένον: «Φοβερόν τό έμπεσείν εις χείρας Θεού Ζώντος». (Έβρ. Ι' 31).

δόξων Χριστιανών (παλασημερολογιτών) αναφέρεται ότι ό συνέληφθείς Ι. Τσακός ή «μητροπολίτης Δωρόθεος», δέν είναι παλασημερολογίτης, ούτε και ιεροσύνησεν εις παλασημερολογιτικούς ναούς.

«Έθνος» Δευτέρα 23 Ιουνίου 1969

**

Δέν ήτο παλασημερολογίτης κληρικός, ούτε έλειτουργήσεν ή έτέλεσε μυστήρια εις ναούς των παλασημερολογιτών ό συνέληφθείς ψευδομητροπολίτης Δωρόθεος (Ιωάννης Τσακός). Τούτο αναφέρεται εις ανακοίνωσιν της Εκκλησίας των Γνησίον Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος.

Είς την ανακοίνωσιν προστίθεται, ότι ό συνέληφθείς ήτο κληρικός της Κρατούσης Εκκλησίας παρά της οποίας και καθηρέθη.

«Βραδυνή» Δευτέρα 23 Ιουνίου 1969

**

Ο Αρχιεπίσκοπος των Παλασημερολογιτών Ελλάδος κ. Αδξέντιος ύπογραμμίζει με έπιστολήν του, ότι ό Δωρόθεος (Ιωάννης) Τσακός σόδεποτε υπήρξε Παλασημερολογίτης και ότι σόδεποτε σέ ναούς και πιστούς Παλασημερολογίτας έτέλεσε μυστήρια.

«ΤΑ ΝΕΑ» Τρίτη 24 Ιουνίου 1969

**

Η Εκκλησία Γνησίον Όρθοδόξων Χριστιανών Ελλάδος διευκρινίζει ότι ό Ιωάν. Τσακός, ό οποίος είχε αυτοχειροτονηθή σέ επίσκοπο με τό όνομα Δωρόθεος, ήταν παλαιότερα ιερέας της Κρατούσης Εκκλησίας και άποσχματίστηκε, σόδεποτε δέ υπήρξε Παλασημερολογίτης, ούτε έτέλεσε μυστήρια σέ ναούς της Εκκλησίας των Παλασημερολογιτών με την οποία σόδεμία σχέση ή έπαυρή είχε.

«ΤΟ ΒΗΜΑ» Τρίτη 24 Ιουνίου 1969.

**

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Εξοχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ Κον Γεωργιον Παπαδοπουλον

Ανταρρόδρον Κυβερνήσεως Κον Στυλιανόν Πατακόν

Υπουργός κ.κ. Συντονισμού Νικ. Μαζαρέζον Αναπληρωτήν αυτού Όρλάνδον, Οίκονομικών Άνδριτσόπουλον, Δημοσίας Τάξεως Τζεβελέκον, Δικαιοσύνης Κυριακόπουλον, Παιδείας - Φοιτηματιών Παπασιωνσταντίον Έφημερίδας ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΚΟΣΜΟΝ, ΑΠΟΙΣΤΜΑΤΙΝΗΝ, ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ.

Αθήνας
Κατάπληκτος όγκιστάτη μερίς Όρθοδόξων Έλληνικού λαού από τε Χριστιανικής και έθνικής πλευράς, πληροφορείται ότι διά 3107/26 Απριλίου 1969 έγγραφον Υπουργού Παιδείας και Φοιτηματιών παραγγέλλεται Υπουργός Δημοσίας Τάξεως προδή σφράγισιν Ιερών Ναών ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ Ελλάδος (Παλασημερολογιτών).

Συνέχεια εις την όην Σελ.



**President
of the Synod of Bishops
of the Russian Orthodox Church
Outside of Russia.**

75 EAST 93rd STREET, NEW YORK 28, N. Y.
Tel.: LEhigh 4-1601

May 30/ June 12, 1969

His Eminence Avxentios
Archbishop of the True Orthodox Christians of Greece
Kaniggos 32
Athens, Greece.

Your Eminence:

In connection with your kind brotherly letter of 12 May, 1969, we wish you to know that the Synod of Bishops of the Russian Orthodox Church Outside of Russia now recognizes the validity of the episcopal consecrations of the predecessors of Your Eminence, the late Archbishop Akakios and the subsequent consecrations of the Bishops of your Church. Accordingly and taking in consideration various other circumstances, your Synod of Bishops regards your hierarchy as Brothers in Christ who are in full communion with us.

May the blessing of the Lord be with all the clergy and faithful of your Church.

Asking for your holy prayers,

I am your Brother in Christ

+ Metropolitan Philaret
Metropolitan Philaret



**Πρόεδρος
τῆς Συνόδου τῶν Ἐπισκόπων
τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
τῆς διασποράς**

72 EAST 93^D STREET, NEW YORK 28, N. Y.
TΗΛ. LE-HIGH 4-1601

Μάιος 30 Ἰούνιος 12, 1969

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ
Μακαριότητα Αὐξέντιον
Ἀρχιεπίσκοπον τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν Ἑλλάδος.
Κάνιγγος 32
Ἀθήνας, Ἑλλάδα.

Μακαριώτατε,

Ἐν σχέσει μετὰ τὴν εὐγενῇ ἀδελφικῇ σας ἐπιστολῇ τῆς 12ης Μαΐου, 1969, ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίσετε, ὅτι ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τῆς Διασποράς ἀναγνωρίζει τὸ κῦρος τῶν ἐπισκοπικῶν χειροτονιῶν τοῦ προκατόχου τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος τέως Ἀρχιεπισκόπου Ἀκακίου καὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν χειροτονιῶν τῶν ἐπισκόπων τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν διαφόρους ἄλλας περιστάσεις, ἡ ἡμετέρα Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων θεωρεῖ τὴν ὑμέτεραν Ἱεραρχίαν, ὡς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ, οἱ ὅποιοι θὰ εἶναι ἐν πλήρει ἐπικοινωνίᾳ μεθ' ἡμῶν.

Εἴθε αἱ εὐλογίαι τοῦ Κυρίου νὰ εἶναι μετὰ ὅλον τὸν κλῆρον καὶ τὸν πλήρη πῖστεως λαὸν τῆς ὑμετέρας Ἐκκλησίας.

Ἐξαιτούμενος τὰς ὑμέτερας ἀγίας εὐχάς,
διατελῶ ὑμέτερος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

† Μητροπολίτης Φιλάρετος.

(Συνέχεια έκ τῆς 3ης σελίδος)

Γνωστών τυγχάνει δι' ἡμετέρας Ναοὶ ἡσυχάζοντες διναστικῶς συνδρομῇ ἐλαιοαστατικῆς κυβερνήσεως ΓΟΝΑΤΑ — ΠΛΑΣΤΗΡΑ 1924 ὑπὸ στασιαστῶν ρασιγόνων Σχισματικῆς δῆθεν ΕΠΙΣΗΜΟΤ καὶ ΚΡΑΤΟΤΗΣΗΣ ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δι' ὃ ἡναγκάσθημεν ἔκτοτε ἀνεγείραι ἰδίους Ὁρθοδόξους Ναοὺς ἰδίαις δαπάναις ἡμετέρων κληρικῶν συντηρουμένων ἐκ φιλανθρωπίας Χριστιανῶν μας καὶ οὐδόλας προὔπο- λογισμένων Δημοσίων ἐπιβαρυνόντων STOP Ἀντιθέ- τως στασιασταὶ νεωτερίσαντες κληρικοὶ κατεστάθησαν ΜΙΣΘΩΤΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ὑπεγράψαν παχυνθέντες εἰς δόρατος τοῦ τε Δημοσίου Ταμείου καὶ ἡμῶν τῶν δι- ωγομένων STOP

ΕΘΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ 21 Ἀπριλίου ἔξε-
γενηθεῖσα μὲ ὁμόθυμον θέλησιν ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς σω-
τηρίαν Πατρίδος, ἐπηγγέλθη κοινωνικὴν ἐλευθεσίαν,
ἰσονομίαν, συναδέλφωσιν, ἐξάλειψιν παντελῆ ἔθνοπτό-
ρου μίσους καὶ φαιλοκρατιῶν συνηθιστῶν STOP
Πλὴν ἐλαχίστης ἀπάτριδος μειονοτηρίας σήμεας ἑλ-
ληνικὸς λαὸς συνεστάθη πρὸς Στρατιωτικὴν Κυβέρνη-
σιν STOP Ἐξαιρέτως ὅμως ἡμεῖς οἱ Παλαιοσημορο-
λογῖται αἰσθανόμενοι τὸ μέγεθος τῆς μεταβολῆς καὶ
πλειοδοτοῦντες εἰς ἐκδηλώσεις ἀντιστοίχου χαρᾶς ἐ-
χαρακτηρίσαμεν Κυβέρνησιν διὰ τηλεγραφημάτων καὶ
διὰ τύπου ὡς ΑΠΟ ΘΕΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΝ
STOP.

Παρακαλούμεν ήμέτερον τέλει ύπόψη φωνήν διαμαρτυρίας διὰ μελετούμενον άνοσιούσχημα καίτοι πιστεύομεν τούτο πάντῃ άδύνατον άν μή συμφωνήσῃ Προδικοποινός STOP

Ἀρσένιος Θεοδώροπουλος Ἱερομόναχος

Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπὴ Ἱεροῦ Ναοῦ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
Εὐθύμιος Τριανταφύλλου Ἀξιωματικὸς Χωρ(κ)ῆς ἐ.ἀπ.
Ἀντώνιος Θεοδωρούλης καὶ Γεώργιος Λούνης.

της Ἐκκλ. Ἐνορίας Ἱεροῦ Νικοῦ» Ἀγίων Τομῶν Ἱε-
ραρχῶν» Παλισημερολογιτῶν—ΔΡΑΜΑΣ

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Ἑλλην. Βουλ.
κῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργ. Παπαδόπουλον
Ἐξοχώτατον Ἀντιπρόεδρον καὶ ὑποφύγον Ἐσω-
τερικῶν κ. Στ. Παπακὼν

Ἐξοχότατον ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως κ.
Τεβελέζον
Κύριοι,

Μετὰ προσήκοντος σεβασμοῦ ἡ Ἐκкл. ἡμῶν Ἐνορία ἔρχεται νὰ ὑποβάλλῃ ὑμῖν τὸδε ὑπόμνημα καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰς ἐναντίον μας μελετωμένας διωξεις, τῇ ἐισηγήσει προφανὸς τῆς Κρατουσῆς Καυτοῦσιον Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιροὺς τοῦ Ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς ἀννήσεως τῶν πάντων, ἔρχεται παρήγορον σημεῖον, ὅτι ἔστω καὶ μία Θεοκρατικὴ μειονότης Ἑλλήνων Ἑθνικοφρόνων πολιτῶν κρατεῖ ἐν μέσῳ ἐμποδίων τὴν πατρίαν ἀνόμενον πίστιν. Ἰδιαιτὰ ἡ πλέον συντηρητικὴ μορφή, καὶ πολέμια πάσης αἰρέσεως καὶ τοῦ φθοροποιοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἐπιτίθμεν καὶ πιστεύομεν ἀκριβῶς, ὅτι ἡ Σεβαστὴ Ἑθνικὴ Κυβέρνησις ἢ διακηρύξασα Ἑλλάς Ἑλλήνων Χριστιανῶν, δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἀκούσῃ δούλεις εἰσιγγήσεις ταγῶν τῆς Ὑπισήμου Ἑκκλησίας, καὶ νὰ διώξῃ διὰ λόγους ὁρησκευτικούς «Ἑλλήνας πολίτας, καὶ νὰ θέλῃ νὰ τοὺς ἀφαιρήσῃ τὸ πολὺτιμον ἀγαθόν: τὴν ἐλευθερίαν τῆς ὁρησκευτικῆς τῶν συνειδήσεως», τὴν ὁποίαν διακηρύσσει διὰ μόνον τὸ νέον Σύνταγμα τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὁ Παγκόσμιος Καταστατικὸς Χάρτης τῶν Πνωμένων Ἑθνῶν.

Μετά Σελασίου

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς

+ Πρωτοεσείς

Μιχαήλ Σαββόπουλος

Τὸ Μέλη

Χρῖστος Π. Σαούλ, Ἀνθῖμος Φωτόπουλος, Ἰωάν. Κ.
Παπαδόπουλος

ΕΤΕΡΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

(Θέμα: *Οι Παλαιομερολογίται ἐν διωγμῷ;*)

Ἐν Δοῦμα τῇ 14 Ἰουνίου 1969

Πρὸς

Τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γεώργ. Παπαδόπουλον

Ἐξοχώτατον Ἀντιπρόεδρον καὶ ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Στ. Παττακὸν

Ἐξοχώτατον ὑπουργὸν Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

Ἐξοχώτατον ὑπουργὸν Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Τζεβελέκον

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Εὐσεβέστως εἰς τὴν ἐγνωσμένην εὐθιχρίσταν Ὑμῶν ὑποβάλλω πῶδε ὑπόμνημα σχέσιν ἔχον μετὰ τὸ φλέγον Παλαιομερολογιτικὸν θέμα.

Εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ Μακροθυμίαν μας Δοῦμαι βαρέως ἠκούσθη θλίβερά εἰδῆσαι ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώντιμος αἰτεῖ τὴν γενικὴν δίωξίν μας, διὰ κλεισίματος τῶν ἰδιωτικῶν μας ναῶν κ.λ. Τὸ θέμα αὐτὸ ὑφίσταται ἀπὸ τὸ 1924, ἀπ' ἧς ἡμέρας ἡ Κρατοῦσα ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατὰ πρόπον ἄθεσμον, ἀντικανονικὸν καὶ ἀντισυνταγματικὸν ἠκολούθησε ἄνεν διαγνώμῃς Πανορθόδοξου Συνόδου τὸ Παπικὸν ἑορτολόγιον ἐν τῇ Αὐτορείᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ θέμα τοῦτο ἤδη εὐρίσκεται ἐκκρεμὲς εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξον Σύνοδον. Οἱ Παλαιομερολογίται διὰ λόγους θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς Ἐπισήμου Ἐκκλησίας, καὶ αὕτη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχῃ Πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ἐπ' αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκὴν τοῦ Χριστοῦ «ὅστις θέλει κλείσω μου ἐλθεῖν». Οὐδεὶς βία δύναται νὰ εἶναι ἐνεργὸν μέλος μᾶς Ἐκκλησίας ἢ ὁποιοῦδήποτε Ὁργανισμοῦ. Καθ' ἡμᾶς σύμφωνα μετὰ τὸν πρόλογον τοῦ Βασιλικοῦ Δ)τος τῆς 18)25.1.1923 ἡ Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατέστη Σχισματικὴ, ὡς ἀκολούθησεν τὸ Συνεδριῶδες καταδικασθὲν Παπικὸν ἡμερολόγιον.

Διὰ τὴν σημερινὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν τὴν προσελθοῦσαν τὴν 21 Ἀπριλ. 1967 διὰ τῆς σωτηριώδους ἐπεμβάσεως τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων, εἶναι θέμα δημοσίας Τάξεως, πλὴν ὅμως ἐάν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἢ ὅποια ἔδωκε ριζικὰ λύσεις εἰς τόσα δύσκολα προβλήματα, θελήσῃ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιληρθῇ καὶ τῆς ἀμέσου διευθετήσεως τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος διὰ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῆς 18.25.1.1923. Ἐρωτῶμεν τώρα ἐπὶ 45 ἔτη καὶ ἀπάντησιν δὲν λαμβάνομεν.

Ἡ Πολιτεία ὅταν τὸ 1923 ἐδόχθῃ τὸ νέον Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον τὸ ἐθέσπισε κατὰ τὸν νόμον (ἐφαρμογῆς τῆς Κυβερνήσεως 25-1-1923). Τώρα ἐνῷ ἡ Ἐκκλησία κυβερνᾶται μετὰ νόμους καὶ Διατάγματα ὅταν ἐπαναστατικῶς τῷ τρόπῳ ἐδέχθῃ τὸ Παπικὸν ἡμερολόγιον (10 Μαρτίου 1924) τὸ ἐφήρμοσε διὰ μᾶς ἐγκυκλίῳ τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Κερυρῶ Χριστοστόμου Παπαδοπούλου μετὰ διεξὺν καταπίπτειν τοῦ νόμου τῆς 25)1)1923.

Ταῦτ' ἐν ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τὴν ἐπομένην

τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 κατὰ ἓνα τρόπον Ντὲ φάκτο εἰδοῖκε μίαν ἐμπροσθέντων θρησκευτικὴν Κοινωνίαν τῶν Παλαιομερολογιτῶν μετὰ ὅλα τὰ στοιχεῖα Ἐκκλησίας. Οἱ πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας ταύτης φέσει νομοταγεῖς καὶ ἐθνικόφρονες ἀσιμένως ἐδέχθησαν τὴν νέαν ταύτην Ἐθνικὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἐφ' ὅσον εἶχε καὶ ἔχει ἀντικαμικανιστικὸν χαρακτῆρα. Τώρα δὲν πιστεύομεν τοὺς ἐθνικόφρονες αὐτοὺς φίλους τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος διὰ λόγους θρησκευτικῶς ἐπειδὴ εἶναι θήματα διαβολῶν νὰ θελήσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν δίωξιν των καὶ νὰ τοὺς κἀμὴ ἐχθροὺς τῆς. Σήμερον ὑπὲρ ποτε ἡ Ἑλλάς χρειάζεται νὰ ἀλιγοστεύῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς καὶ νὰ πληθύνῃ τοὺς φίλους τῆς. Ὅντες ἀνίσχυροι χρῆζομεν προστασίας, ἦν μὰς παρέχει καὶ τὸ νέον Σύνταγμα. Εἰς τὰς θρησκευτικὰς διενέξεις καὶ διαμάχας τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίῃ διὰ τοῦ χωροφυλάκιος, διότι τοιαῦτα δυναμικὰ λύσεις, ὅχι μόνον δὲν τελεσφοροῦν ὡς ἀπεδείχθη κατὰ τὸ 1951—53 ἀλλ' ἐπιδεινώνουν μᾶλλον τὴν κατάστασιν. Ἀπὸ τὸ 1924 καὶ ἐντεῦθεν οἱ ἐκείστοτε Ταγοὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας βασιζόμενοι ὅχι εἰς τὸ εἰρηνοποιὸν Εὐαγγέλιον ἀλλὰ εἰς ξένην πολιτικὴν ἰσχύιν, δὲν ἀναπαύονται ἐάν δὲν ἐπιβάλλουν τὴν πεπλανημένην θέλησίν των ἐπὶ τῆς ἀλήθειας τῆς θρησκευτικῆς Κοινωνίας τῶν Παλαιομερολογιτῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν χωροῦν ψευδαισθήσεις. Σήμερον ἓνας τυχὸν διωγμὸς μας θὰ εἶναι μία κραυγαλέα ἀνισότης Ἑλλήνων φορολογουμένων καὶ στρατευομένων. Θὰ δοθῶν συνάμα καὶ ὅπλα εἰς τοὺς ἀνθέλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ λέγουν, ὅτι ἐν Ἑλλάδι, δὲν ὑπάρχει θρησκευτικὴ ἐλευθερία. Ἀσφαλῶς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πάσης Ἑλλάδος κ. Γερώντιμος δὲν δίδει παρὰ μονοπλεύρους πληροφορίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ αἰτεῖ ἀπὸ ἰσχυρᾶς θέσεως οὐχὶ καὶ ἀληθείας τὴν ἐξαφάνισιν τῶν Γ. Ο. Χ., προφανῶς διότι αὐτοὶ ὡς ἀμύντορες τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ εἶναι πάντοτε ἐμπόδιον εἰς τὰ καινοτόμα σχέδια τοῦ. Ἀντὶ νὰ καταπολεμήσῃ φανεροῦς καὶ κρυφούς ἐχθροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας, κατατρέχεται εἰς τὸ πῶς νὰ καταδιωχθῶν τὰ πλέον πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Αἰωνίας Ἑλλάδος. Οἱ φορεῖς τῆς ἐξουσίας πρέπει νὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς νόμους, νὰ διοικῶν ἀμερολήπτως καὶ νὰ μὴν ἀποφασίζον ἀνδραγμάτων. Ἡ ἀδικία προσερχομένη ἐκ τῶν φορέων τῆς ἐξουσίας πληγώνει τὸν πολίτην καὶ τραυματίζει τὸ περὶ δικαίου αἰσθημὰ τοῦ.

Ἐσχάτως ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐν θρησκευτικῷ Συνεδρίῳ διακήρυξεν ὅτι: Τὸ Ἔθνος βαδίζει ἐν θεῷ συντρέχει Ἐκκλησίας καὶ Στρατοῦ πρὸς συγκρότησιν τοῦ Κράτους τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐν αἷς ἡ ἔννοια τῆς Ἐλευθερίας λαμβάνει τὸ ἀληθὲς περιεχόμενον».

Τὰ ἐθνικοθρησκευτικὰ ταῦτα λόγια πλημμυρίζουν χαρὰς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας παντὸς γνησίου Ἑλλήνου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀκούεται ἐπιμόνος ὅτι θὰ καταδιωχθῶν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐπειδὴ εἰς τὴν ὁλιστικὴν ταύτην ἐποχὴν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ θρησκευθῶνται ὅπως ἀκριβῶς οἱ ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, αὐτὸ δὲ καταγνῆ καὶ ἀπὸ τῶν καὶ ἀνακλόουθον εἰς τὴν

Γεγονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Τὴν 5 Ἰουλίου ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Ἀθηνοῦ, πανηγυρίζει δι' ἀρχιερατικῆς ἀγορεύσεως ἡ ὁμώνυμος Ἱερά Μονὴ τοῦ Σαβ. Σαλαμίνος κ. Γεροντίου εἰς Μ. Πεύκο Μεγαρόων.

ΚΟΙΝΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Εἰς τὸ ἔθνος τῆς 27ης Μαΐου (ΝΗ) 1969 καὶ εἰς τὸ ὄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Πρὸς ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα κοινόν» γίνεται πολὺς λόγος περὶ τοῦ γνωστοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἰδρύματος «Ντραγκάν», τὸ ὁποῖον εἶναι μία στέγη καλλιτεργείας τῆς ἡνωμένης χριστιανικῆς εὐρωπαϊκῆς συνειδήσεως μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν.

Τὸ ὡς ἄνω Ἰδρυμα διαργάνωσε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἰκουμενικὴν συζήτησιν ἐπὶ «στρογγυλῆς τραπέζης» διὰ τὴν πρώτην ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων λαϊκῶν θεολόγων ἐπὶ κοινωνιολογικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου διὰ τὸν συνεορτασμὸν τοῦ Πάσχα.

Ὁ πατριαρχικὸς ἀπεσταλμένος κ. Ἀρ. Πανώτης ὑπεγράμμισε τὸ θεολογικὸν καὶ λειτουργικὸν περιεχόμενον τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὴν σήμερον ὕφισταμένην κατάστασιν ὡς πρὸς τὸν ἑορτασμὸν τοῦ Πάσχα, ἀπὸ πλευρᾶς Πανορθοδόξου: «Δὲν μᾶς διαφεύγει, εἶπεν, ἡ ὑπαρξίς εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν δύο ἡμερολογίων καὶ ὅτι ὀρθόν εἶναι μόνον τὸ Γρηγοριανόν (νέον).

Ἀλλὰ ἐκ διαφορῶν περιστάτικῶν λόγων καὶ τὸ προσκυνηματικὸν καθεστὼς τῶν Ἱεροσολύμων καὶ μερικαὶ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ἀκολουθοῦν τὸ Ἰουλιανόν (παλαιόν). Τὸ ἡμερολογιακὸν πάντως ζήτημα, προσέθεσε, θὰ ρυθμισθῇ συντόμως διὰ πανορθοδόξου ἀποφάσεως, ὅποτε σύμπτῃ ἡ Ὁρθοδοξία θὰ λαμβάνῃ ὡς βάσιν τοῦ Πάσχα τὴν 21ην Μαρτίου, ἑαρινὴν ἡμερίαν, ἡ ὁποία θὰ ὑπολογίζεται ἐκ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου, ὅπως εἶναι ὀρθόν καὶ ὄχι ἐκ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅπως γίνεται σήμερον, παρ' ὅλον ὅτι διωλίσθησαν αἱ 13 ἡμέραι. Τοῦτο, ὡς εἶπεν, ὁ κ. Πανώτης, θὰ εἶναι ἓνα πρῶτον βήμα διὰ τὸν συνεορτασμὸν τοῦ Πάσχα καὶ θὰ στερηθῇ πλέον ἐπιχειρημάτων ἡ ἀφελὴς εὐσέβεια ἡ ἐκκολλάπτουσα νοσηρὰς ἀνταρσίας, ὅπως οἱ Ζηλωταὶ καὶ οἱ Παλαιοημερολογίται.»

διακηνοῦσιν Ἑλλὰς Ἑλλήνων Χριστιανῶν.

Σήμερον ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ὡς Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου 1967 εἶναι ἐν νομικῶν γεγονότων συνεφεσμένον μετὰ ἰδεολογίαν καὶ πρακτικὴν φιλοσοφίαν τείνουσαν πρὸς τὸ ἰδεώδες τῆς δικαιοσύνης καθὼς λέγει ἡ Γραφή: «Δικαιοσύνην μίσητε οἱ ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς».

Αὐτὴν λοιπὴν τὴν δικαιοσύνην ζητοῦν καὶ οἱ Παλαιοημερολογίται τῆς Ἑλλάδος, νὰ ὦσιν ἰσοσταθιστικῶς ἐλευθεροὶ καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
+ Προσθιευρέως
Μιχαὴλ Ν. Σαββόπουλος.

Ἀκολουθῶς ἀπεκάλυψεν ὁ κ. Πανώτης, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης φέρεται ἀποφασισμένος νὰ ὁρισθῇ ὡς ἡμέρα τοῦ Πάσχα ἡ 6'. Κυριακὴ τοῦ Ἀπριλίου καὶ πρὸς τὴν ἀποφιν αὐτὴν συμφωνεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας καὶ δὲν ἔχουν πολλὰς ἀντιρρήσεις νὰ συμφωνήσουν τὸ Βατικανόν, τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν καὶ αἱ ἄλλαι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Βιργκυλὴν ὁμιλῶν ἀπὸ Καθολικῆς πλευρᾶς, ἐξιστόρησε τὴν θέσιν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας τῆς «Μιάς Ἀγίας» ἐπὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Πέτρου, Παύλου καὶ Ἰωάννου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, καὶ ἐτόνισεν, ὅτι σκοπίμως ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν ἐξέδωκε ρητὴν καὶ ἄμεσον κανονικὴν πράξιν περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα, ὥστε ἐκάστη Ἐκκλησία εἰς τὸ μέλλον νὰ ρυθμίζῃ τὸ θέμα ἐλευθέρως κατὰ τὰ συμφέροντα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν θέσιν.»

Ἐκ μέρους τῶν Διαμαρτυρομένων ὁ πάστῳρ Γουινάν παρουσίασε τὴν διβλικὴν θέσιν τοῦ «κοινου Ποτηρίου» τοῦ Πάσχα καὶ ἐτόνισεν, ὅτι ὁ κεχωρισμένος ἑορτασμὸς μετριάζει τὴν πασχάλιον χαρὰν τῶν πιστῶν. Ἐξ ὅλων τούτων, τὰ ὁποῖα λέγονται εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἰδιαίτερα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία βάλλεται ἀπηνῶς ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπεραμύνωνται καὶ νὰ θυσιάζουν καὶ τὴν ζωὴν των χάριν αὐτῆς.

Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα νὰ ἀναφανοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ νέοι Ὁμολογηταὶ καὶ Μάρτυρες καὶ νὰ λάμψῃ πάλιν ἡ ἀλήθεια.

Αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἔχουν ἐξαπολύσει ἐξοντωτικὸν πόλεμον κατὰ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀκραίφνου πίστεως, ἥτις βάλλεται οὐχὶ μόνον ὑπὸ τῶν ποικιλοῦντων αἱρέσεων Μασσωνίας, Παπισμοῦ, Χιλιασμοῦ κ.ἄ. ἀλλὰ ὑπὸ τῶν φυσικῶν προστατῶν αὐτῆς, τῶν δῆθεν Ταγῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ προδοσία τῆς Ὁρθοδοξίας συντελεῖται φεῦ! σήμερον ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν καὶ ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας!

Στώμεν καλῶς! καὶ προτιμήσωμεν τὸ μαρτύριον ἀπὸ τὴν προδοσίαν τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας!

«Οὐκ ἀρνησόμεθα Σε, φίλη Ὁρθοδοξία!»

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »
ΔΕΥΤΕΡΟΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ:
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ- ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Επιτροπῆς
Υπεύθυνος συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρμπας
Κάνιγγος 32 — Ἀθήναι 147

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος δραχμας	15.—
»	Ἐτησία	30.—
Ἑσωτερικοῦ	Ἐξάμηνος δολλάρια	2.
»	Ἐτησία	4

Τιμὴ Φύλλου δρχ. 1